

**D. DIONYSII // A RICKEL CARTHVSIANI, // de perfecto
mundi contemptu, // ut pius ita utilissimus heptalo- // gus**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, Nov. 1530

Quomodo diuersi diuersis ex causis atque motiuis vitant peccata.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55472)

DIONYS. CARTH.

te. Fia ergo mi prædilecte, deum sincerissime
 midemus: malum culpæ incomparabiliter
 mus, iustam punitionem in hoc seculo cordi
 ter affectemus, hilariterque feramus: damna
 animæ seu peccatū, magis quam temporalium
 rerum amissionem, aut corporis afflictionem
 delissime defleamus. Postremo hæc omnia
 plere poterimus, si illud Salomōis proverbia
 septimo efficaciter attendamus, Fili honorati
 um, & valebis: præter eum vero ne timueris
 enim. Hinc rursus ait scriptura, Qui timet
 nil trepidabit. Qui timet hominem, cito com
 Non quod superiores nostros nequaquam metu
 debeamus, quum Petrus dicat Apostolus, Sc
 subditi estote dominis vestris, cum omni timore
 sed quod timendi non sunt ut homines, sed ut de
 carum ac ministri: ne propter eorum timorem
 um in aliquo offendamus. Pro gratia ad
 di perfectionem in isto articulo iam descripsi
 misericordissimum deum indefinenter cor
 terque exora.

Prou. 29

1. Pe. 2

Quomodo diuersi diuersis ex causis
 motiuis virant peccata.

Art. XVI.

Reterea sunt qui a vitijs retrahuntur
 solo seruili timore, hoc est, peccatorum
 formidine: non æternæ felicitatis affectu,
 neque ipsius dei Synonimi amore. Isti quãdiu huiusmodi
 nihil merentur: tamen huiusmodi timor
 mor ad charitatem gratiamque disponit in
 retrahit a peccato. Nil quippe meritorium
 tæ æternæ, deoque grati ac placitum: nisi ex
 sitate dei procedat, atque amore iusticie fer

mor ad charitatem gratiamque disponit in
 retrahit a peccato. Nil quippe meritorium
 tæ æternæ, deoque grati ac placitum: nisi ex
 sitate dei procedat, atque amore iusticie fer

eente Augustino vigesimoprimo de ciuitate dei: **Augustin**
 Vicia laboriosa difficultate vincuntur, neque id
 fit veraciter ac synceriter, nisi delectatione vere
 iusticiæ. Qui præfato modo declinant a malo, &
 facere bona quædam videntur, sunt serui mali,
 ac infideles: quoniam manet in eis affectus pec-
 cati, & complacentia mali. De tali genere seruo-
 rum ait saluator Apostolis, Iam non dicam vos **Iohan. 15**
 seruos, quia seruus nescit, quid faciat dñs eius. Et
 rursus Ioannis octauo, Seruus non manet in do-
 mo in æternū. Porro alij vitant peccata spe præ-
 mii, desiderioque felicitatis æternæ. In istis nõ est
 amor dei perfectus, & omnino syncerus: quoni-
 am ad seipos reflectuntur, proprium cõmodum
 cogitantes ac intuentes, et de retributione seu p-
 mio multum se occupantes: imo si hi proprium
 commodum magis quam dei honorem aspici-
 ant & affectent, si ex priuati amoris affectione
 potius quam ex diuinæ charitatis motione ad o-
 pera bona inducantur: nihil merentur & puri
 mercenarij nominantur: nihilominus licet, mer-
 cedis intuitu, felicitatisque cœlestis affectu, Deo
 seruire: sic vt honor dei proprio præmio præfera-
 tur, ipsumque beatitudinis præminm quod opta-
 tur, ad dei honorem ac gloriam ordinetur: quod
 qui fecerit, non erit mercenarius tantum, sed in-
 super & amicus, quoniam deum atque iustici-
 am præ omnibus amat. Isti nondum perfecti di-
 cuntur initialem seu mixtum habere timorem:
 qm̄ a peccato se abstrahunt, virtutibus quoque
 insistent: partim timore supplicij gehennalis, vt
 etiam pñtis ac temporalis: partim spe præmij su-
 p̄cœlestis. Veruntñ amor dei i eis pponderat pri-
 uato amori, & dei honorem ac gloriã principali-
 N iij finali-

finaliterque desiderant. Ideo sunt in statu salutis
 ac gratia. Insuper alij recedunt a virtutibus & faci-
 unt bona solo diuinitatis amore, ac diuini hono-
 ris zelo sincero, tota mente ad deum ardent co-
 uersi: nihil utique cupientes, nisi ut deus glorio-
 sus ac sanctus in omnibus honoretur ac diligatur.
 præmium uero non cogitant, neque inspicuntur
 ad seiplos non reflectuntur. Imo sibiipsis tota-
 ter moriuntur, ut deo purissime uiuant, quem
 modum contestatur Apostolus, *Viuo, inquit
 iam non ego: uiuit uero in me Christus.* Propter
 ea si hi vicissim præmium cogitent & affectum
 non erit hoc per inordinatam reflexionem ad
 sed per charitatiuam relationem ad deum, et
 hoc quod dei uoluntas est, ut æternam felicitatem
 considerent: quatenus in bono confirmati, deo
 liciter perfruunt, perfectissime uacent honore
 dilectioni, ac laudibus eius: sicque præmium
 charitatis perfectioni non repugnabit. Isti
 amici ac filij dei, quorum mentes in ipsum chi-
 ratis diuinæ zeliue iusticiæ sincerissimum
 ctum conuersæ sunt. Et hi ubique & semper
 tuose se habent, quoniam ratio bene agendi
 in ipsis uniformis, pura, ac stabilis: ut ipse
 met deus, amor ipsius, iusticiæ zelus, diuinitatis
 præsentia, puritatis dilectio, ingens diuini hono-
 ris affectus, complacentia boni honesti, omni-
 que uirtutum. Nunc ergo mi frater prædiligenter
 uitia fuge, bona exerce potius ex purissimo
 amore, æquitatisque zelo, ac puritatis affectu
 poenarum formidine, uel mercedis intuitu. Et si
 dum perfectionem hanc attigisti, ora deum
 ea: interim uero fuge peccata, saltim æternæ dāna-
 nis timore, cœlestisque beatitudinis dilectione.